

Talmud Navigator

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- statement</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום והזרה- challenge- קושיא- challenge</p> <p>insertion of an earlier segment- קודמת- question- שאלה- question</p> <p>story- מעשה- answer- תירוץ- answer</p> <p>proof- ראיה- proof</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
שבת-מפנין	מאן דאמר										
אבל לא את הטבל וכו'.											■
פשיטא											ז
לא צריכא, בטבל טבול מדרבנן - שזרעו בעציץ שאינו נקוב.											!
ולא מעשר ראשון וכו'.											■
פשיטא											ז
לא צריכא, שהקדימו בכרי שנטל ממנו מעשר ולא נטלה ממנו תרומה גדולה. מהו דתימא כדאמר ליה רב פפא לאביי - קא משמע לן כדשני ליה אביי.											!
ולא את מעשר שני וכו'.											■
פשיטא											ז
לא צריכא דנפדו, ולא נפדו כהלכתן. מעשר - שפדאו על גבי אסימון, דרחמנא אמר (דברים יד) וצרת הכסף בידך - דבר שיש בו צורה. הקדש - שחיללו על גבי קרקע, דרחמנא אמר ונתן הכסף וקם לו.											!
ולא את הלון.											■
מטלטלין את החצב - מפני שהוא מאכל לצביים, ואת החרדל - מפני שהוא מאכל ליונים	תנו רבנן:										■
אף מטלטלין שברי זכוכית, מפני שהוא מאכל - לנעמיות.	רבן שמעון בן גמליאל:										■
אלא מעתה חבילי זמורות יטלטלו - מפני שהוא מאכל לפילין	אמר ליה רבי נתן:										ז
נעמיות - שכחי, פילין - לא שכחי.	ורבן שמעון בן גמליאל:										!
והוא דאית ליה נעמיות.	אממר:										■
אלא דקאמר ליה רבי נתן לרבן שמעון בן גמליאל: חבילי זמורות יטלטלו מפני שהוא מאכל לפילין. אי אית ליה פילין - אמאי לא?	רב אשי לאממר:										ז
אלא - ראוי, הכי נמי - ראוי.	רב אשי:										■
רבן שמעון בן גמליאל ורבי שמעון ורבי ישמעאל ורבי עקיבא כולהו סבירא להו, כל ישראל בני מלכים הם.	אביי:										■
רבן שמעון בן גמליאל											■
הא דאמרן											■
רבי שמעון											■
בני מלכים סכין על גבי מכותיהן שמן וורד, שכן דרכן של בני מלכים לטוך בחול.	דתנן: [ת"ק]										■
כל ישראל בני מלכים הם.	רבי שמעון:										■
רבי ישמעאל ורבי עקיבא											■
הרי שהיו נושין בו אלף מנה ולבוש איצטלא בת מאה מנה - מפשיטין אותו ומליבשין אותו איצטלא הראויה לו.	דתניא:										■
כל ישראל ראויין לאותה איצטלא.	תנא משום רבי ישמעאל, ותנא משום רבי עקיבא:										■
חבילי קש וחבילי כו'.											■
חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדים, אם התקינן למאכל בהמה - מטלטלין אותן, ואם לאו - אין מטלטלין אותן.	תנו רבנן:										■

Talmud Navigator

<p> ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		<p> ◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story </p>										מקרא-key:		
שבת-מפנין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קבה	
רבן שמעון בן גמליאל:	חבילין הניטלין ביד אחד - מותר לטלטלן, בשתי ידים - אסור לטלטלן.												◇	קבה
	חבילי סיאה אוזב וקורנית, הכניסן לעצים - אין מסתפק מהן בשבת, למאכל בהמה - מסתפק מהן בשבת.												◇	קבה
	וקוטם ביד ואוכל, ובלבד שלא יקטום בכלי. ומולל ואוכל, ובלבד שלא ימלול בכלי הרבה, דברי רבי יהודה.												◇	קבה
חכמים:	מולל בראשי אצבעותיו ואוכל, ובלבד שלא ימלול בידו הרבה כדרך שהוא עושה בחול.												◇	קבה
	וכן באמיתא, וכן בפיגם, וכן בשאר מיני תבלין.												◇	קבה
	מאי אמיתא - נניא.												■	קבה
	סיאה - אמר רב יהודה: צתרי.												■	קבה
	אוזב - אברתא.												■	קבה
	קורנית - קורניתא שמה.												■	קבה
	והא הוא דאמר להו: מאן בעי קורניתא, ואישתכח חשי.											⊙	⚡	קבה
	אלא: סיאה - צתרי, אוזב - אברתא, קורניתא - חשי.												■	קבה
	איתמר:												◇	קבה
	בשר מליח מותר לטלטלו בשבת												◇	קבה
	בשר תפל, רב הונא אמר: מותר לטלטלו												◆	קבה
	אסור לטלטלו.												◆	קבה
	מותר לטלטלו												■	קבה
	והא רב הונא תלמיד דרב הוה, ורב כרבי יהודה סבירא ליה, דאית ליה מוקצה												⚡	קבה
	במוקצה לאכילה - סבר לה כרבי יהודה, במוקצה לטלטל - סבר לה כרבי שמעון.												!	קבה
	אסור לטלטלו.												■	קבה
	רב חסדא:												⊙	קבה
	והא רב יצחק בר אמי איקלע לבי רב חסדא, וחזא ההוא בר אוזא דהוה קא מטלטלו ליה משמשא לטולא.												⊙	קבה
	חסרון כיס קא חזינן הכא												⊙	קבה
	ואמר רב חסדא:												⊙	קבה
	שאני בר אוזא דחזי לאומצא.												!	קבה
	תנו רבנן:												◇	קבה
	דג מליח - מותר לטלטלו, דג תפל - אסור לטלטלו. בשר, בין תפל ובין מליח - מותר לטלטלו												◇	קבה
	מטלטלין את העצמות מפני שהוא מאכל לכלבים, בשר תפוח - מפני שהוא מאכל לחיה, מים מגולים - מפני שהן ראויין לחתול.												◆	קבה
	תנו רבנן: [ת"ק]												◆	קבה
	רבן שמעון בן גמליאל:												◆	קבה
	כל עצמן אסור לשהותן, מפני הסכנה.												◆	קבה
	כופין את הסל לפני האפרוחים כדי שיעלו וירדו.												■	קבה
	תרנגולת שברחה דוחין אותה עד שתכנס.												■	קבה
	מדדין עגלין וסייתין ואשה מדדה את בנה												■	קבה
	אימתי - בזמן שהוא נוטל אחת ומניח אחת אבל אם היה גורר - אסור.												■	קבה
	רבי יהודה:												■	קבה
	בהמה שנפלה לאמת המים - מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה, ואם עלתה - עלתה.												◇	קבה

Talmud Navigator

<p> ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		<p> ◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story </p>		<p> ■ מקרא-key ◇ שבת-מפנין ■ מימרא </p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>												
קבה:	◇	⚡															מיתבי:	בהמה שנפלה לאמת המים - עושה לה פרנסה במקומה בשביל שלא תמות.
קבה:	◇	⚡																פרנסה - אין, כרים וכסתות - לא
קבה:	◇	!																לא קשיא הא - דאפשר בפרנסה, הא - דאי אפשר בפרנסה. אפשר בפרנסה - אין, ואי לא - מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה
קבה:	◇	⚡																והא קא מבטל כלי מהיכנו
קבה:	◇	!															[סבר: רב]	מבטל כלי מהיכנו - דרבנן, צער בעלי חיים - דאורייתא, ואתי דאורייתא ודחי דרבנן.
קבה:	<	■																תרנגולת שברחה וכו'.
קבה:	◇	■																דוחין - אין, מדדין - לא.
קבה:		■																תנינא להא, דתנו רבנן:
קבה:	◇	■																מדדין בהמה חיה ועוף בחצר, אבל לא את התרנגולת.
קבה:		^																תרנגולת מאי טעמא לא?
קבה:	◇	!															אביי:	משום דמקפאי נפשה.
קבה:	◇	■															תני הדא:	מדדין בהמה חיה ועוף בחצר, אבל לא ברשות הרבים. והאשה מדדה את בנה ברשות הרבים, ואין צריך לומר החצר.
קבה:	◇	■															ותניא אידך:	אין עוקרין בהמה חיה ועוף בחצר, אבל דוחין בהן שיכנסו.
קבה:		⚡																הא גופא קשיא, אמרת: אין עוקרין אבל דדויי - מדדינן. הדר אמרת: דוחין - אין, מדדין - לא?
קבה:	◇	!															אביי:	סיפא אתאן לתרנגולת.
קבה:	◇	■															אביי:	האי מאן דשחיט תרנגולת - לכבשינהו לכרעיה בארעא, אי נמי - נידל להו מידל. דדילמא מנח להו לטופריה בארעא, ועקר להו לסימנים.
קבה:		■																אין מילדין את הבהמה ביום טוב אבל מסעדין.
קבה:	◇	◆															[ת"ק]	ומילדין את האשה בשבת, וקורין לה חכמה ממקום למקום, ומחללין עליה את השבת, וקושרין את הטיבור.
קבה:	◇	◆															רבי יוסי:	אף חותכין.
קבה:		■																וכל צרכי מילה עושין בשבת.
קבה:		^																כיצד מסעדין?
קבה:	◇	!															רב יהודה:	אוהזו את הולד שלא יפול לארץ.
קבה:	◇	!															רב נחמן:	דוחק בבשר כדי שיצא הולד.
קבה:		■																כיצד מסעדין - אוהזין את הולד שלא יפול לארץ, ונופח לו בחוטמו, ונותן לו דד לתוך פיו כדי שינק.
קבה:	◇	■																מרחמין היינו על בהמה טהורה ביום טוב.
קבה:		^																היכי עביד?
קבה:	◇	!															אביי:	מביא בול של מלח ומניח לה בתוך הרחם, כדי שתזכור צערה ותרחם עליו. ומזלפין מי שליא על גבי ולד כדי שתריח ריחו ותרחם עליו. ודוקא טהורה, אבל טמאה - לא. מאי טעמא? - טמאה לא מרחקא ולדא, ואי מרחקא ולדא - לא מרחקא.
קבה:	<	■																מילדין את האשה וכו'.

Talmud Navigator

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>											
שבת-מפנין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכדי תנא ליה מיליין את האשה וקורין לה חכמה ממקום למקום, ומחללין עליה את השבת לאתויי מאי?													קב:
לאתויי הא דתנו רבנן:													קב:
אם היתה צריכה לנר - חבירתה מדלקת לה את הנר, ואם היתה צריכה לשמן - חבירתה מביאה לה שמן ביד, ואם אינו ספק ביד - מביאה בשערה, ואם אינו ספק בשערה - מביאה לה בכלי.		[תנו רבנן]											קב:
אם היתה צריכה לנר - חבירתה מדלקת לה את הנר.		אמר מר:											קב:
פשיטא													קב:
לא צריכא בסומא. מהו דתימא: כיון דלא חזיא - אסור, קא משמע לן: איתובי מיתבא דעתה, סברא: אי איכא מידי - חזיא חבירתה ועבדה ליה.													קב:
אם היתה צריכה לשמן וכו'.													קב:
תיפוק ליה משום סחיטה													קב:
אין סחיטה בשיער.		רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:											קב:
אפילו תימא יש סחיטה בשיער - מביאה לה בכלי דרך שערה, דכמה דאפשר לשנויי - משניין.		רב אשי:											קב:
חיה, כל זמן שהקבר פתוח, בין אמרה צריכה אני בין לא אמרה צריכה אני - מחללין עליה את השבת. נסתם הקבר, בין אמרה צריכה אני בין לא אמרה צריכה אני - אין מחללין עליה את השבת.		[רב אשי מתני הכי:] רב יהודה אמר שמואל:											קב:
רב אשי מתני הכי.													קב:
חיה כל זמן שהקבר פתוח, בין אמרה צריכה אני ובין אמרה אין צריכה אני - מחללין עליה את השבת. נסתם הקבר, אמרה צריכה אני - מחללין עליה את השבת לא אמרה צריכה אני - אין מחללין עליה את השבת.		מר זוטרא מתני הכי: אמר רב יהודה אמר שמואל:											קב:
מר זוטרא מתני לקולא, ורב אשי מתני לחומרא, הלכתא כמאן?		רבינא למרימר:											קב:
הלכה כמר זוטרא, ספק נפשות להקל.		אמר ליה: [מרימר]											קב:
מאימתי פתיחת הקבר?													קב:
משעה שתשב על המשכר.		אביי:											קב:
משעה שהדם שותת ויורד.		רב הונא בריה דרב יהושע:											קב:
משעה שהברותיה נושאות אותה באגפיה.		ואמרי לה:											קב:
עד מתי פתיחת הקבר?													קב:
שלשה ימים.		אביי:											קב:
שבעה		רבא אמר משמיה דרב יהודה:											קב:
שלשים.		ואמרי לה:											קב:
חיה שלשה, שבעה ושלשים.		אמרי נהרדעי:											קב:
שלשה, בין אמרה צריכה אני ובין אמרה לא צריכה אני - מחללין עליה את השבת.													קב:
שבעה, אמרה צריכה אני - מחללין עליה את השבת, אמרה לא צריכה אני - אין מחללין עליה את השבת.													קב:
שלשים, אפילו אמרה צריכה אני - אין מחללין עליה את השבת, אבל עושין על ידי ארמאי.													קב:
כל צרכי חולה נעשין על ידי ארמאי בשבת.		כדרב עולא בריה דרב עילאי דאמר:											קב:

<p> disputants- חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת < story- מעשה O </p>		<p> statement- מימרא ■ challenge- קושיא † question- שאלה ^ answer- תירוץ ! proof- ראיה ■ </p>		<p> מקרא-key: </p>									
שבת-מפנין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דבר שאין בו סכנה - אומר לנכרי ועושה.	וכדורב המנונא, דאמר רב המנונא:										■	קכט.	
לחיה שלשים יום.	רב יהודה אמר שמואל:										◊	קכט.	
למאי הלכתא?											^	קכט.	
לטבילה.	נהרדעי:										!	קכט.	
לא אמרן אלא שאין בעלה עמה, אבל בעלה עמה - בעלה מחממה.	רבא:										■	קכט.	
כי הא דברתיה דרב חסדא טבלה בגו תלתין יומין שלא בפני בעלה ואצטניאת, ואמטוי לערסה בתריה דרבא לפומבדיתא.											O	קכט.	
עושין מדורה לחיה בשבת	רב יהודה אמר שמואל:										■	קכט.	
לחיה - אין, לחולה - לא. בימות הגשמים - אין, בימות החמה - לא.	סבור מינה:										■	קכט.	
הקיו דם ונצטנן - עושין לו מדורה אפילו בתקופת תמוז.	איתמר אמר רב חייא בר אבין אמר שמואל:										■	קכט.	
שמואל צלחו ליה תכתקא דשאנא	[שמואל]										O	קכט.	
רב יהודה צלחו ליה פתורא דיננה	[רב יהודה]										O	קכט.	
לרבה צלחו ליה שרשיפא.	[רבה]										O	קכט.	
והא קעבר מר משום (דברים כ) בל תשחית	ואמר ליה אביי לרבה:										‡	קכט.	
בל תשחית דגופאי - עדיף לי.	אמר ליה: [רבה]										!	קכט.	
לעולם ימכור אדם קורות ביתו ויקח מנעלים לרגליו, הקיו דם ואין לו מה יאכל - ימכור מנעלים שברגליו ויספיק מהן צרכי סעודה.	רב יהודה אמר רב:										■	קכט.	
מאי צרכי סעודה?											^	קכט.	
בשר	רב:										! ♦	קכט.	
יין.	שמואל:										! ♦	קכט.	
בשר, נפשא חלף נפשא.	רב:										■	קכט.	
יין, סומקא חלף סומקא.	שמואל:										■	קכט.	
שמואל ביומא דעבד מילתא עבדי ליה תבשילא דטחלי.	[שמואל]										O	קכט.	
רבי יוחנן שתי עד דנפיק תיהיא מאוניה.	[רבי יוחנן]										O	קכט.	
ורב נחמן שתי עד דקפי טחליה.	[רב נחמן]										O	קכט.	
רב יוסף שתי עד דנפיק מריבדא דכוסילתא.	[רב יוסף]										O	קכט.	
רבא מהדר אחמרא בר תלתא טרפי.	[רבא]										O	קכט.	
אמר להו רב נחמן בר יצחק לרבנן: במטותא מיניינו, ביומא דהקזה אמרו לביתאיכו: נחמן אקלע לגבן.	[רב נחמן בר יצחק]										O	קכט.	
וכולהו אערומי אסירי, בר מהאי ערמה דשרי: מאן דעביד מילתא ולא אפשר ליה, לישקול זוזא מכא וליזיל לשב חנותא, עד דטעיים שיעור רביעתא.											■	קכט.	
ואי לא - ליכול שב תמרי אוכמתא, ולישוף מישחא בצידעיה, וניגני בשמשא.											■	קכט.	
אבלט אשכחיה לשמואל דגני בשמשא.	[שמואל]										O	קכט.	

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

שבת-מפגין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא	מאן דאמר														
בנות מלכים טומנות בספלים של שמן, בנות עשירים בספוגים של צמר, בנות עניים במוכין.	רבן שמעון בן גמליאל:											◊			קכט:
הלכה כרבי יוסי.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:											◊			קכט:
מודים חכמים לרבי יוסי בטבור של שני תינוקות שחותכין, מאי טעמא - דמנתחי אהדדי.	ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:											◊			קכט:
כל האמור בפרשת תוכחה עושין לחיה בשבת, שנאמר (יחזקאל טז) ומולדותיך ביום הולדת אותך לא כרת שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת.	ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:											◊			קכט:
ומולדותיך ביום הולדת - מכאן שמיילדים את הולד בשבת												■	■		קכט:
לא כרת שרך - מכאן שחותכין הטבור בשבת												■	■		קכט:
ובמים לא רחצת למשעי - מכאן שרוחצין הולד בשבת												■	■		קכט:
והמלח לא המלחת - מכאן שמולחין הולד בשבת												■	■		קכט:
והחתל לא חתלת - מכאן שמלפפין הולד בשבת.												■	■		קכט:
הדרן עלך מפגין												◊			

Talmud Navigator

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < מעשה-story O </p>		<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>		<p> מקרא-key: </p>										
שבת-רבי אליעזר דמילה		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מ	קל.	רבי אליעזר:	אם לא הביא כלי מערב שבת - מביאו בשבת מגולה.											
	קל.		ובסכנה מכסהו על פי עדים.											
	קל.	ועוד אמר רבי אליעזר:	כורתים עצים לעשות פחמין לעשות ברזל.											
	קל.	כלל אמר רבי עקיבא:	כל מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת - אינה דוחה את השבת, שאי אפשר לעשותה מערב שבת - דוחה את השבת.											
ג	קל.	איבעיא להו:	טעמא דרבי אליעזר משום חבובי מצוה, או דילמא משום חשדא?										^	
	קל.		למאי נפקא מינה										⚡	
	קל.		לא תוויי מכוסה על פי עדים, אי אמרת משום חבובי מצוה, מגולה - אין, מכוסה - לא. אלא אי אמרת משום חשדא - אפילו מכוסה שפיר דמי.										!	◊
	קל.		מאי?										^	
	קל.	איתמר, אמר רבי לוי:	לא אמרה רבי אליעזר אלא לחבובי מצוה.										!	◊
	קל.	תניא נמי הכי:	מביאו מגולה, ואין מביאו מכוסה, דברי רבי אליעזר.										■	
	קל.	רב אשי:	מתניתין נמי דיקא										■	
	קל.	דקתני:	ובשעת הסכנה מכסהו על פי עדים										■	
	קל.		בסכנה - אין, שלא בסכנה - לא.										■	
	קל.		שמע מינה: משום חבובי מצוה, שמע מינה.										■	
	קל.	תניא אידך: [רבי אליעזר]	מביאו מגולה ואין מביאו מכוסה, דברי רבי אליעזר.										■	
	קל.	רבי יהודה אומר משום רבי אליעזר:	נוהגין היו בשעת הסכנה שהיו מביאין מכוסה על פי עדים.										■	◊
	קל.	איבעיא להו:	עדים דקאמר - איהו וחד, או דילמא: הוא ותרי?										^	◊
	קל.	תא שמע:	ובסכנה מכסהו על פי עדים										■	◊
	קל.		אי אמרת בשלמא הוא ותרי - שפיר, אלא אי אמרת הוא וחד - מאי עדים?										!	
	קל.		שראוים להעיד במקום אחר.										⚡	◊
	קל.	ועוד אמר רבי אליעזר.											■	<
	קל.	תנו רבנן:	במקומו של רבי אליעזר היו כורתין עצים לעשות פחמין לעשות ברזל בשבת.										■	◊
	קל.		במקומו של רבי יוסי הגלילי היו אוכלין בשר עוף בחלב.										■	◊
	קל.	[לוי]	לוי איקלע לבי יוסף רישבא, קריבו ליה רישא דטוואת בחלבא, לא אכל.										○	
	קל.	[לוי]	כי אתא לקמיה דרבי אמר ליה: אמאי לא תשמתינהו?										⚡	
	קל.	אמר ליה: [רבי]	אתריה דרבי יהודה בן בתירה הוה, ואמינא: דילמא דרש להו כרבי יוסי הגלילי.										!	
	קל.	דתנן רבי יוסי הגלילי:	נאמר (דברים יד) לא תאכלו כל נבלה ונאמר (דברים יד) לא תבשל גדי בחלב אמו את שאסור משום נבלה - אסור לבשל בחלב, עוף שאסור משום נבלה יכול יהא אסור לבשל בחלב - תלמוד לומר בחלב אמו - יצא עוף שאין לו חלב אמ.										■	!
	קל.	רבי יצחק:	עיר אחת היתה בארץ ישראל שהיו עושין כרבי אליעזר, והיו מתים בזמנן. ולא עוד אלא שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה גזרה על ישראל על המילה, ועל אותה העיר לא גזרה.										○	◊

Talmud Navigator

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-question < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		מקרא-key:										
שבת-רבי אליעזר דמילה		מאן דאמר										
מימרא		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שכן צורך גבוה הוא									ז			קלא:
אי מלולב									!			קלא:
שכן טעון ארבעה מינים									ז			קלא:
אלא: גמר שבעת ימים משבעת ימים מלולב, מה להלן - מכשיריו דוחין את השבת, אף כאן נמי - מכשיריו דוחין את השבת.	[רבי אליעזר]								!		◊	קלא:
ולכתוב רחמנא בסוכה, וניתי הנך וניגמור מיניה									ז			קלא:
משום דאיכא למיפרך: מה לסוכה - שכן נוהגת בלילות כבימים.									!		◊	קלא:
מצה וכל מכשיריה דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר.	[רבי אליעזר]										◊	קלא: <
מנא ליה לרבי אליעזר הא?									^			קלא:
אי מעומר ושתי הלחם									!			קלא:
שכן צורך גבוה									ז			קלא:
אי מלולב									!			קלא:
שכן טעון ארבעה מינים									ז			קלא:
אי מסוכה									!			קלא:
שכן נוהגת בלילות כבימים									ז			קלא:
אלא: גמר חמשה עשר, חמשה עשר מחג הסוכות, מה להלן - מכשיריה דוחין את השבת, אף כאן - מכשיריה דוחין את השבת.	[רבי אליעזר]								!		◊	קלא:
ולכתוב רחמנא במצה וניתו הנך וליגמור מיניה									ז			קלא:
משום דאיכא למיפרך: מה למצה - שכן נוהגת בנשים כבאנשים.									!		◊	קלא:
שופר וכל מכשיריו דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר.	[רבי אליעזר]										◊	קלא: <
מנא ליה לרבי אליעזר הא?									^			קלא:
אי מעומר ושתי הלחם									!			קלא:
שכן צורך גבוה									ז			קלא:
אי מלולב									!			קלא:
שכן טעון ארבעה מינים									ז			קלא:
אי מסוכה									!			קלא:
שכן נוהגת בלילות כבימים									ז			קלא:
אי ממצה									!			קלא:
שכן נוהגת בנשים כבאנשים									ז			קלא:
אלא: אמר קרא (במדבר כט) יום תרועה יהיה לכם - ביום, אפילו בשבת.	[רבי אליעזר]								!		◊	קלא:
ולמאי?									^			קלא:

Talmud Navigator

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה O</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		<p>מקרא-key:</p>												
שבת-רבי אליעזר דמילה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא																
אלימא לתקיעה																קלא:
כל מלאכת עבודה לא תעשו - יצתה תקיעת שופר ורדיית הפת, שהיא חכמה ואינה מלאכה	הא תנא דבי שמואל:		ז													קלא:
אלא למכשירין.																קלא:
ורבנן			ז													קלא:
ההוא מיבעי ליה: ביום ולא בלילה.	[רבנן]															קלא:
ורבי אליעזר, ביום ולא בלילה מנא ליה?			ז													קלא:
נפקא ליה (ויקרא כה) מכיום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם וגמרי מהדדי.	[רבי אליעזר]															קלא:
ולכתוב רחמנא בשופר, וליתו הנך וליגמרו מיניה																קלא:
מתקיעת שופר דראש השנה ליכא למיגמר - שכן מנסת זכרונות של ישראל לאביהן שבשמים, מתקיעות שופר דיום הכפורים ליכא למיגמרי																קלא:
תקעו בית דין שופר נפטרו עבדים לבתיהם ושדות חזורות לבעליהן.	דאמר מר:															קלא:
מילה וכל מכשיריה דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר	[רבי אליעזר]															קלא:
מנא ליה לרבי אליעזר הא?																קלא:
אי מכולהו גמר																קלא:
כדאמרינן, ועוד: מה להנך - שכן אם עבר זמנה בטלה.																קלא:
אלא, היינו טעמא דרבי - אליעזר: דאמר קרא (ויקרא יב) וביום השמיני ימול בשר ערלתו - ואפילו בשבת.	[רבי אליעזר]															קלב.
ולכתוב רחמנא במילה, וליתו הנך וליגמור מיניה																קלב.
משום דאיכא למיפרך: מה למילה שכן נכרתו עליה שלש עשרה בריתות.																קלב.
עד כאן לא פליגי רבנן עליה אלא במכשירי מילה, אבל מילה גופה - דברי הכל דוחה שבת.																קלב.
מנלן?																קלב.
הלכה.	עולא:															קלב.
הלכה.	וכן אמר רבי יצחק:															קלב.
מניין לפיקוח נפש שדוחה את השבת - רבי אלעזר בן עזריה אומר: מה מילה שהיא אחת מאיבריו של אדם - דוחה את השבת, קל וחומר לפיקוח נפש שדוחה את השבת.	מייתיב: [רבי אלעזר בן עזריה]															קלב.
ואי סלקא דעתך הלכה, קל וחומר מהלכה מי אתי?																קלב.
עקיבא, עצם כשעורה מטמא הלכה, ורביעית דם - קל וחומר, ואין דנין קל וחומר מהלכה	והתניא, אמר לו רבי אלעזר:															קלב.
אתיא אות אות.	אלא אמר רבי אלעזר:															קלב.
אלא מעתה, תפילין דכתיב בהן אות - לידחי שבת																קלב.
אלא אתיא ברית ברית.																קלב.
גדול, דכתיב ביה ברית - לידחי שבת																קלב.
אלא אתיא דורות דורות.																קלב.

Talmud Navigator

<p> ■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		<p> ◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story </p>		<p> ■ מקרא-key שבת-רבי אליעזר דמילה מימרא מאן דאמר </p>										א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ציצית דכתיב ביה דורות לידחי שבת																						קלב.		
דנין אות ברית ודורות מאות ברית ודורות - לאפוקי הנך דחד חד הוא דכתיב בהן.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:																						קלב.	
אמר קרא ביום - ביום אפילו בשבת.	רבי יוחנן:																						קלב.	
אלא מעתה, מחוסרי כפרה דכתיב בהו ביום - הכי נמי דדחו שבת	ריש לקיש לרבי יוחנן:																						קלב.	
ההוא מיבעי ליה: ביום - ולא בלילה.																							קלב.	
האי נמי מיבעי ליה ביום ולא בלילה																							קלב.	
ההוא מבן שמנת ימים נפקא.																							קלב.	
האי נמי מביום צותו נפקא																							קלב.	
אף על גב דנפקא מביום צותו אצטריכא, סלקא דעתך אמינא: הואיל וחס רחמנא עליה לאתויי בדלות, בלילה נמי ליתי - קא משמע לך.																							קלב.	
אלא מעתה - יהא זר כשר בהן, ויהא אונן כשר בהן	מתקיף לה רבינא:																						קלב.	
הא אהדריה קרא.																							קלב.	
אמר קרא שמיני, שמיני אפילו בשבת.	רב אחא בר יעקב:																						קלב.	
האי שמיני מיבעי ליה למעוטי שביעי																							קלב.	
שביעי - מבן שמנת ימים נפקא.																							קלב.	
ואכתי מיבעי ליה, חד - למעוטי שביעי, וחד - למעוטי תשיעי דאי מחד הוה אמינא: שביעי הוא - דלא מטא זמניה, אבל משמיני ואילך - זמניה הוא																							קלב.	
אלא מחוורתא כדרכי יוחנן.																							קלב.	
שמיני ימול - אפילו בשבת, ומה אני מקיים (שמות לא) מחלליה מות יומת - בשאר מלאכות חוץ ממילה, או אינו אלא אפילו מילה, ומה אני מקיים שמיני ימול - חוץ משבת - תלמוד לומר ביום - אפילו בשבת.	תניא כוותיה דרבי יוחנן, ודלא כרב אחא בר יעקב:																						קלב.	
האי תנא, מעיקרא מאי קא ניהא ליה, ולבסוף מאי קא קשיא ליה?	רבא:																						קלב.	
הכי קאמר: שמיני ימול אפילו בשבת, ומה אני מקיים מחלליה מות יומת - בשאר מלאכות חוץ ממילה, אבל מילה דחיא. מאי טעמא - קל וחומר הוא ומה צרעת שדוחה את העבודה, ועבודה דוחה את השבת - מילה דוחה אותה, שבת שנדחת מפני העבודה - אינו דין שתהא מילה דוחה אותה?																							קלב.	
ומאי או אינו דקאמר																							קלב:	
הדר אמר: וממאי דצרעת חמורה, דילמא שבת חמורה? שכן יש בה עונשין ואזהרות הרבה. וממאי משום דחמירא צרעת היא - דילמא משום גברא הוא דלא חזי? ומה אני מקיים שמיני ימול - חוץ משבת, תלמוד לומר ביום - אפילו בשבת.																							קלב:	
מילה דוחה את הצרעת בין בזמנה בין שלא בזמנה. יום טוב אינה דוחה אלא בזמנה בלבד.	תנו רבנן:																						קלב:	
מנחגי מילי?																							קלב:	
(ויקרא יב) ימול בשר ערלתו - ואף על פי שיש שם בהרת יקוץ, ומה אני מקיים (דברים כד) השמר בנגע הצרעת - בשאר מקומות, חוץ ממילה. או אינו אלא אפילו מילה, ומה אני מקיים ימול בשר ערלתו - בזמן שאין בה בהרת? תלמוד לומר: בשר - ואף על פי שיש שם בהרת.	דתנו רבנן:																						קלב:	
האי תנא, מעיקרא מאי ניהא ליה ולבסוף מאי קשיא ליה?	רבא:																						קלב:	
הכי קאמר: ימול בשר ערלתו - ואף על פי שיש בהרת, ומה אני מקיים השמר בנגע הצרעת - בשאר מקומות חוץ ממילה, אבל מילה דוחה את הצרעת, מאי טעמא? - דאתיא מקל וחומר ומה שבת חמורה - מילה דוחה אותה, צרעת לא כל שכן?																							קלב:	

Talmud Navigator

<p> ■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		<p> ◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story </p>		<p> מקרא-key: </p>	
<p> מאן דאמר </p>		<p> שבת-רבי אליעזר דמילה </p>			
				<p> א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ </p>	
ומאי או אינו דקאמר					קלב:
הדר קאמר: ממאי דשבת חמירא, דילמא צרעת חמירא? שכן דוחה את העבודה, ועבודה דוחה את השבת תלמוד לומר: בשר - ואף על פי שיש שם בהרת.				!	קלב:
לישנא אחרינא: מילה דוחה את הצרעת מאי טעמא - דאתי עשה ודחי לא תעשה				■	קלב:
ומאי או אינו דקאמר					קלב:
הדר קאמר: אימר דאמרין דאתי עשה ודחי את לא תעשה - לא תעשה גרידא, האי עשה ולא תעשה הוא. ומה אני מקיים ימול בשר ערלתו - בזמן שאין בה בהרת - תלמוד לומר: בשר - ואף על פי שיש שם בהרת.				!	קלב:
תינה גדול דכתיב בהו בשר, קטן נמי כתיב ביה בשר, בינוני מנלן?					קלב:
אתיא מביניא מגדול לא אתיא - שכן ענוש כרת, מקטן לא אתיא - שכן מילה בזמנה, הצד השוה שבהן - שכן נמולין ודוחין את הצרעת, אף כל שנימולין דוחין את הצרעת.	אביי:			!	קלב:
מילה בזמנה דוחה לא צריכא קרא, מקל וחומר אתיא: ומה שבת דחמירא - דוחה, צרעת לא כל שכן	רבא:			■	קלב:
ממאי דשבת חמירא, דילמא צרעת חמירא? שכן דוחה את העבודה, ועבודה דוחה את השבת	רב ספרא לרבא:				קלב:
התם, לאו משום דחמירא צרעת, אלא משום דגברא הוא דלא חזי.				!	קלב:
אמאי? ויקון בהרתו ויעבוד					קלב:
מחוסר טבילה הוא.				!	קלב:
תינה - נגעים טמאים, נגעים טהורים - מאי איכא למימר?					קלב:
היכא אמרין דאתי עשה ודחי לא תעשה - כגון מילה בצרעת, אי נמי ציצית וכלאים, דבעידנא דמתעקר לאו - קא מוקים עשה. הכא, בעידנא דמתעקר ללאו - לא קא מוקים עשה.	אלא אמר רב אשי:			!	קלב:
והא דרבא ורב ספרא תנאי היא				■	קלב:
בשר ואף על פי שיש שם בהרת ימול, דברי רבי יאשיה.	דנתיא: [רבי יאשיה]			◆	קלב:
אינו צריך, שבת חמורה - דוחה, צרעת - לא כל שכן?	רבי יונתן:			◆	קלב:
בשר אף על פי שיש שם בהרת ימול דברי רבי יאשיה.	אמר מר:			■	קלב:
הא למה לי קרא? דבר שאין מתכוין הוא, ודבר שאין מתכוין - מותר					קלב:
לא נצרכא אלא לרבי יהודה, דאמר: דבר שאין מתכוין אסור.	אביי:			!	קלב:
אפילו תימא רבי שמעון, מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות.	רבא:			!	קלב:
ואביי לית ליה האי סברא?					קלב:
מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות	והא אביי ורבא דאמרי תרוייהו:			■	קלב:
בתר דשמעה מרבא סברה.				!	קלב:
איכא דמתני להא דאביי ורבא אהא:				■	קלב:
(דברים כד) השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות, לעשות - אי אתה עושה, אבל עושה אתה בסיב שעל גבי רגלו ובמוט שעל גבי כתיפו. ואם עברה - עברה.	[תנן]			■	קלב:
והא למה לי קרא? דבר שאין מתכוין הוא, ודבר שאין מתכוין מותר					קלב:
לא נצרכא אלא לרבי יהודה, דאמר: דבר שאין מתכוין אסור.	אביי:			!	קלב:
אפילו תימא רבי שמעון, ומודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות.	רבא:			!	קלב:

Talmud Navigator

<p> disputants- חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת ^ story- מעשה O </p>		<p> statement- מימרא ■ challenge- קושיא ז question- שאלה ^ answer- תירוץ ! proof- ראיה ■ </p>		<p> key-מקרא: </p>											
שבת-רבי אליעזר דמילה		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מירא	ואביי לית ליה האי סברא?														קלג.
	מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות	והא אביי ורבא דאמרי תרווייהו:													קלג.
	לבתר דשמעיה מרבא - סברה.														קלג.
	ואביי אליבא דרבי שמעון, האי בשר מאי עביד ליה?														קלג.
	באומר: לקוץ בהרתו הוא מתכוין.	רב עמרם:													קלג.
	תינח גדול, קטן מאי איכא למימר?														קלג.
	באומר אבי הבן לקוץ בהרת דבנו הוא קא מתכוין.	רב מרשיא:													קלג.
	ואי איכא אחר - ליעביד אחר														קלג.
	כל מקום שאתה מוצא עשה ולא תעשה, אם אתה יכול לקיים שניהם - מוטב, ואם לאו - יבא עשה וידחה לא תעשה	דאמר רבי שמעון בן לקיש:													קלג.
	דליכא אחר.														קלג.
	יום טוב אינה דוחה אלא בזמנה בלבד.	אמר מר:													קלג.
	מנא הני מילי?														קלג.
	אמר קרא (שמות יב) לא תותרו ממנו עד בקר שאין תלמוד לומר עד בקר. מה תלמוד לומר עד בקר - בא הכתוב ליתן לו בקר שני לשריפתו.	חזקיה, וכן תנא דבי חזקיה:													קלג.
	אמר קרא (במדבר כח) עלת שבת בשבתו - ולא עולת חול בשבת, ולא עולת חול ביום טוב.	אביי:													קלג.
	אמר קרא (שמות יב) הוא לבדו יעשה לכם, הוא - ולא מכשירין, לבדו - ולא מילה שלא בזמנה, דאתיא מקל וחומר.	רבא:													קלג.
	(ויקרא כג) שבתון עשה הוא, והוה ליה יום טוב עשה ולא תעשה, ואין עשה דוחה את לא תעשה ועשה.	רב אשי:													קלג.
	כלל אמר רבי עקיבא וכו'.														קלג.
	הלכה כרבי עקיבא.	רב יהודה אמר רב:													קלג.
	ותנן נמי גבי פסח כי האי גוונא: .														קלג.
	כל מלאכה שאפשר לה לעשותה מערב שבת - אינה דוחה את השבת, שחיטה שאי אפשר לעשותה מערב שבת - דוחה את השבת	כלל אמר רבי עקיבא:													קלג.
	הלכה כרבי עקיבא.	ואמר רב יהודה אמר רב:													קלג.
	וצריכא, דאי אשמעינן גבי מילה - התם הוא דמכשירין אפשר לעשות מאתמול לא דחו שבת, דליכא כרת. אבל פסח דאיכא כרת - אימא לידחו שבת. ואי אשמעינן גבי פסח - משום דלא נכרתו עליה שלש עשרה בריתות, אבל מילה דנכרתו עליה שלש עשרה בריתות - אימא לידחו שבת, צריכא.														קלג.
	עושין כל צרכי מילה בשבת מוהלין ופורעין ומוצצין, ונותנין עליה איספלגית וכמון.														קלג.
	אם לא שחק מערב שבת - לועס בשיניו ונותן, אם לא טרף יין ושמן מערב שבת - יתן זה בעצמו וזה בעצמו.														קלג.
	ואין עושין לה חלוק לכתחילה, אבל כורך עליה סמרטוט.														קלג.
	אם לא התקין מערב שבת - כורך על אצבעו ומביא, ואפילו מחצר אחרת.														קלג.
	מכדי קתני כולה, כל צורכי מילה לאתויי מאי?														קלג.

Talmud Navigator

<p> ◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		<p> ■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>										
<p> ■ מקרא-key O מעשה-story < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment </p>												
שבת-רבי אליעזר דמילה												
מימרא		מאן דאמר										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קלג	לאתויי הא, דתנו רבנן:											◊
קלג	המל, כל זמן שהוא עוסק במילה - חוזר בין על הציצין המעכבין את המילה בין על הציצין שאין מעכבין את המילה. פירש, על ציצין המעכבין את המילה - חוזר, על ציצין שאין מעכבין את המילה - אינו חוזר.											◊
קלג	מאן תנא פירש אינו חוזר?											◊
קלג	רבה בר בר חנא אמר רבי יוחנן: רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה היא.											!
קלג	ארבעה עשר שחל להיות בשבת - מפשיט את הפסס עד החזה, דברי רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה.											◊
קלג	מפשיטין את כולו.											◊
קלג	ממאי? עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה התם -אלא משום דלא בעינן (שמות טו) זה אלי ואנוהו, אבל הכא דבעינן זה אלי ואנוהו - הכי נמי											◊
קלג	זה אלי, ואנוהו - התנאה לפניו במצות - עשה לפניו סוכה נאה, ולולב נאה, ושופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה וכתוב בו לשמו בדיו נאה, בקולמוס נאה, בלבלר אומן וכורכו בשיראין נאין.											◊
קלג	ואנוהו - הוי דומה לו: מה הוא חנון ורחום - אף אתה היה חנון ורחום.											◊
קלג	הא מני - רבי יוסי היא											!
קלג	בין שנראה בעליל ובין שלא נראה בעליל - מחללין עליו את השבת											◊
קלג	נראה בעליל - אין מחללין עליו את השבת.											◊
קלג	ממאי? דילמא עד כאן לא קאמר רבי יוסי התם - דלא ניתנה שבת לידחות, אבל הכא דניתנה שבת לידחות - הכי נמי											◊
קלג	רבנן דפליגי עליה דרבי יוסי היא											!
קלג	ארבעה כהנים נכנסין, שנים בידם שני סדרים, ושנים בידם שני בויכין. וארבעה מקדימין לפניהם, שנים - ליטול שני סדרים, ושנים - ליטול שני בויכין. המכניסין עומדים בצפון ופניהם לדרום, והמוציאין עומדים בדרום ופניהם לצפון. אלו מושכים ואלו מניחין, טפחו של זה בצד טפחו של זה, משום שנאמר (שמות כה) לפני תמיד.											◊
קלג	אפילו אלו נוטלין ואלו מניחין - אף זה היה תמיד.											◊
קלג	מהלקטין את המילה, ואם לא הלקט ענוש - כרת.											◊
קלג	מני?											^
קלג	אומן.											!
קלג	אומן לימא להו אנא עבדי פלגא דמצוה - אתון עבדיתו פלגא דמצוה											◊
קלג	גדול.											!
קלג	גדול בהדיא כתיב ביה (בראשית יז) וערל זכר אשר לא ימול											◊
קלג	לעולם אומן, וכגון דאתא בין השמשות דשבת, ואמרו ליה: לא מספקת, ואמר להו: מספקינא. ועבד ולא איסתפק, ואישתכח דחבורה הוא דעבד, וענוש כרת.											!
קלג	מוצצין וכו'.											◊
קלג	האי אומנא דלא מייץ - סכנה הוא, ועברין ליה.											◊
קלג	פשיטא, מדקא מחללי עליה שבתא - סכנה הוא											◊
קלג	מהו דתימא: האי דם מיפקד פקיד, קא משמע לן: חבורי מיחבר ודומיא דאיסלנית וכמון, מה איסלנית וכמון - כי לא עביד סכנה הוא, אף הכי נמי - כי לא עביד - סכנה הוא.											!

Talmud Navigator

<p> ◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key: </p>		<p> ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>												
שבת-רבי אליעזר דמילה		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ונתנין עליה איספלינת.													◊	קלג
אמרה לי אם: איספלינתא דכולהון כיבי - שב מינאי תרבא וחדא קרא.	אביי:												◊	קלג
קירא וקלבא רישנא.	רבא:												◊	קלג
דרשה רבא במחוזא, קרענהו בני מניומי אסיא למנייהו.	[רבא]												○	קלג
שבקי לכו חדא	אמר להו: [רבא]												○	קלג
האי מאן דמשי אפיה ולא נגיב טובא - נקטרו ליה חספניתא. מאי תקנתיה? לימשי טובא במיא דסילקא.	דאמר שמואל:												○	קלג
לא שחק מערב שבת													■	קלד.
דברים - שאין עושין למילה בשבת עושין לה ביום טוב: שוחקין לה כמון, וטורפין לה יין ושמן.	תנו רבנן:												◊	קלד.
מאי שנא כמון ביום טוב - דחזי לקדרה, יין ושמן חזי נמי בשבת לחולה	אביי לרב יוסף:												⚡	קלד.
אין טורפין יין ושמן לחולה בשבת.	דתניא: [ת"ק]												⚡	קלד.
אף טורפין יין ושמן.	רבי שמעון בן אלעזר משום רבי מאיר:												⚡	קלד.
רבי שמעון בן אלעזר: פעם אחת חש רבי מאיר במעיו, ובקשנו לטרוף לו יין ושמן, ולא הנחנו.	[רבי מאיר]												○	קלד.
אמרנו לו: דברוך יבטלו בחיך?													○	קלד.
אמר לנו: אף על פי שאני אומר כך, וחבירי אומרים כך - מימי לא מלאני לבי לעבור על דברי חבירי.	[רבי מאיר]												○	קלד.
הוא ניהו דמחמיר אנפשיה, אבל לכולי עלמא - שרין													⚡	קלד.
התם לא בעי ליכא, הכא בעי ליכא.													!	קלד.
הכא נמי, ניעביד ולא לילך													⚡	קלד.
נותן זה בפני עצמו וזה בפני עצמו.	היינו דקתני:												!	קלד.
אין מסננין את החרדל במסנתת שלו ואין ממתקין אותו בגחלת.	תנו רבנן:												■	קלד.
מאי שנא מהא דתנן:	אביי לרב יוסף:												⚡	קלד.
נותנים ביצה במסנתת של חרדל?	[תנן]												■	קלד.
התם - לא מיחזי כבורר, הכא - מיחזי כבורר.	אמר ליה: [רב יוסף]												!	קלד.
ואין ממתקין אותו בגחלת.													■	קלד.
ממתקין אותו בגחלת	והתניא:												⚡	קלד.
לא קשיא: כאן בגחלת של מתכת כאן בגחלת של עץ.													!	קלד.
מאי שנא מבישרא אגומרי?	אביי לרב יוסף:												⚡	קלד.
התם - לא אפשר, הכא - אפשר.	אמר ליה: [רב יוסף]												!	קלד.
מהו לגבן?	אביי לרב יוסף:												^	קלד.
אסור.	אמר ליה: [רב יוסף]												!	קלד.

<p style="text-align: center;"> disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה </p>		<p style="text-align: center;"> statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה </p>		<p style="text-align: center;"> Talmud Navigator א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ </p>											
<p style="text-align: center;"> מקרא-key: שבת-רבי אליעזר דמילה מימרא </p>		<p style="text-align: center;"> מאן דאמר </p>													
מאי שנא מלישה?		[אביי]		ז											קלד.
התם - לא אפשר, הכא - אפשר.		אמר ליה: [רב יוסף]		!											קלד.
גבינה בת יומא מעליא		והא אמרי נהרדעי:		ז											קלד.
הכי קאמרי: דאפילו גבינה בת יומא מעליא.				!											קלד.
אין עושין לה חלוק כל.															קלד.
אמרה לי אם: האי חלוק דינוקא - לפניה לסיטרא לעילאי, דילמא מדביק גדתא מינה ואתי לדיי כרות שפכה.		אביי:													קלד.
אימיה דאביי עבדא כיסתתא לפלגא.															קלד.
האי ינוקא דלית ליה חלוק - ליתני בליתא דאית ליה שיפתא, וליכרכיה לשיפתא לתתאי, ועייף ליה לעילאי.		אביי:													קלד.
אמרה לי אם: האי ינוקא דלא ידע מפקתיה - לשייפיה מישהא, ולוקמיה להדי יומא, וחיכא דזיג ליקרעיה בשערתא שתי וערב. אבל בכלי מתכות - לא, משום דזריף.		ואמר אביי:													קלד.
אמרה לי אם: האי ינוקא דלא מייץ - מיקר דקר פומיה, מאי תקנתיה - ליתו כסא גומרי, ולינטקיה ליה להדי פומיה, דחיים פומיה ומייץ.		ואמר אביי:													קלד.
אמרה לי אם: האי ינוקא דלא מנשתיה - לינפפיה בנפוחא ומנשתיה.		ואמר אביי:													קלד.
אמרה לי אם: האי ינוקא דלא מעוי - ליתו לסילתא דאימיה, ולישרקיה עילויה ומעוי.		ואמר אביי:													קלד.
אמרה לי אם: האי ינוקא דקטין - ליתו לסילתא דאימיה, ולישרקיה עילויה מקוטנא לאולמא, ואי אלים - מאולמא לקוטנא.		ואמר אביי:													קלד.
אמרה לי אם: האי ינוקא דסומק - דאכתי לא איבלע ביה דמא, ליתרחו ליה עד דאיבלע ביה דמא ולימהלוה. דירוק ואתי לא נפל ביה דמיה ליתרחו עד דנפל ביה דמיה, ולימהלוה.		ואמר אביי:													קלד.
פעם אחת הלכתי לכרכי הים ובאת אשה אחת לפני, שמלה בנה ראשון ומת, שני ומת, שלישי הביאתו לפני. ראיתיו שהוא אדום, אמרתי לה: המתני לי עד שיבלע בו דמו. המתנה לו עד שנבלע בו דמו, ומלה אותו ודיה. והיו קורין אותו נתן הבבלי על שמי.		דתניא, אמר רבי נתן:													קלד.
שוב פעם אחת הלכתי למדינת קפוטקיא, ובאת אשה אחת לפני, שמלה בנה ראשון ומת, שני ומת, שלישי הביאתו לפני. ראיתיו שהוא ירוק, הצצתי בו ולא ראיתי בו דם ברית. אמרתי לה: המתני לי עד שיפול בו דמו. והמתנה לו, ומלה אותו ודיה. והיו קורין שמו נתן הבבלי על שמי.															קלד.
מרחיצין את הקטן, בין לפני המילה ובין לאחר המילה.		[ת"ק]													קלד:
ומזלפין עליו ביד, אבל לא בכלי.															קלד:
מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת, שנאמר (בראשית לד) ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים.		רבי אלעזר בן עזריה:													קלד:
ספק ואנדרוגינוס - אין מחללין עליו את השבת.		[ת"ק]													קלד:
מתיר באנדרוגינוס.		רבי יהודה:													קלד:
והא אמרת רישא מרחיצין															קלד:
כיצד תני מרחיצין את הקטן בין לפני מילה בין לאחר מילה, כיצד - מזלפין עליו ביד, אבל לא בכלי.		רבי יהודה ורבה בר אבוא דאמרי תרוייהו:													קלד:
והא מרחיצין קתני		רבא:													קלד:
מרחיצין את הקטן בין מלפני מילה בין לאחר המילה, ביום הראשון - כדרכו, וביום השלישי שחל להיות בשבת - מזלפין עליו ביד, אבל לא בכלי.		אלא אמר רבא, הכי קתני: [ת"ק]													קלד:
מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת, שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים.		רבי אלעזר בן עזריה:													קלד:
תניא כוותיה דרבא:															קלד:

<p>statement-מימרא- statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof</p>		<p>disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>													
מקרא-key:															
שבת-רבי אליעזר דמילה															
מימרא															
מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מרחיצין הקטן בין לפני מילה בין לאחר מילה, ביום ראשון - כדרכו, וביום השלישי שחל להיות בשבת - מזלפין עליו ביד	[תניא]ת"ק														קלד:
מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת, ואף על פי שאין ראייה לדבר - זכר לדבר, שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים.	רבי אלעזר בן עזריה:														קלד:
וכשהו מזלפין - אין מזלפין לא בכוס ולא בקערה ולא בכלי, אלא ביד.															קלד:
אתאן לתנא קמא.															קלד:
מאי אף על פי שאין ראייה לדבר זכר לדבר?															קלד:
משום דגדול - לא סליק בישראל הייא, קטן - סליק ביה בישראל הייא															קלד:
ההוא דאתא לקמיה דרבא, אורי ליה כשמעתייה.	[רבא]														קלד:
איחלש רבא.															קלד:
אמר אנא בהדי תרגימנא דסבי למה לי?	[רבא]														קלד:
והתניא כוותיה דמך	אמרו ליה רבנן לרבא:														קלד:
מתניתין כוותיהו דיקא. ממאי - מדקאמר רבי אלעזר בן עזריה אומר: מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת. אי אמרת בשלמא תנא קמא מזלפין קאמר - היינו דקאמר ליה רבי אלעזר בן עזריה מרחיצין, אלא אי אמרת תנא קמא מרחיצין ביום הראשון קאמר, ומזלפין ביום השלישי - האי רבי אלעזר בן עזריה אומר מרחיצין? אף מרחיצין מבעי ליה.	אמר להו: [רבא]														קלד:
הלכה כרבי אלעזר בן עזריה.	כי אתא רב דימי אמר רבי אלעזר:														קלד:
הרחצת כל גופו או הרחצת מילה?	הוּוּ בה במערבא:														קלד:
מסתברא, הרחצת כל גופו. דאי סלקא דעתך הרחצת מילה - מי גרע מחמין על גבי מכה	אמר להו ההוא מרבנן, ורבי יעקב שמיה:														קלד:
אין מונעין חמין ושמן מעל גבי מכה בשבת.	דאמר רב:														קלד:
ולא שני לך בין חמין שהוחמו בשבת לחמין שהוחמו מערב שבת?	מתקף לה רב יוסף:														קלד:
וממאי דהכא בחמין שהוחמו בשבת פליגי, דילמא בחמין שהוחמו בערב שבת פליגי?	מתקף לה רב דימי:														קלד:
אנא בעאי דאישי ליה, וקדם ושני ליה רב יוסף: מפני שסכנה הוא לו.	אביי:														קלד:
הלכה כרבי אלעזר בן עזריה, בין בחמין שהוחמו בשבת בין בחמין שהוחמו מערב שבת, בין הרחצת כל גופו, בין הרחצת מילה - מפני שסכנה היא לו.	איתמר נמי, כי אתא רבין אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר, ואמרי לה אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן:														קלד:
אין מונעין חמין ושמן מעל גבי מכה בשבת.	גופא, אמר רב:														קלד:
נותן חוץ למכה, ושורת ויורד למכה.	שמואל:														קלד:
אין נותנין שמן וחמין על גבי מוך ליתן על גבי מכה בשבת	מיתבי:														קלד:
התם משום סחיטה.															קלד:
אין נותנין חמין ושמן על גבי מוך שעל גבי מכה בשבת	תא שמע:														קלד:
התם נמי משום סחיטה.															קלד:
אין נותנין חמין ושמן על גבי מכה בשבת, אבל נותנין חוץ למכה, ושורת ויורד למכה.	תניא כוותיה דשמואל:														קלד:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוקן ! ראיה-proof ■	 OHR SOMAYACH TANENBAUM COLLEGE www.ohr.edu
---	--	---

שבת-רבי אליעזר דמילה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נתנין על גבי המכה מוך יבש וספוג יבש, אבל לא גמי יבש ולא כתיבין יבשין.	תנו רבנן:											◊	קלד:	
קשיא כתיבין אכתיבין												⚡	קלד:	
לא קשיא, הא - בחדתי, הא - בעתיקי												!	◊	קלד:
שמע מינה - הני כתיבין מסו.	אביי:											■	קלד:	